

A close-up, low-angle photograph of a woman's face, focusing on her mouth and nose. She has dark, glossy lipstick and is wearing a black lace garment. The background is softly blurred, showing another person's face in a similar pose. The lighting is warm and intimate.

De Kunstenaar

Stefanie van Kasteel

De Kunstenaar

Eerste druk, 2015
© 2015 Stefanie van Kasteel

Corrector: Peter Pan
Cover: Getty Images

ISBN: 9789463456371
NUR: 455

Uitgever: Fortitudo
Druk: Pumbo.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

De Kunstenaar

Stefanie van Kasteel

Met dank aan A.

HOOFDSTUK I

‘Cancel je hotel. Je logeert bij mij.’

De teksten voor zijn brochure waren al weken klaar. Alleen de drukproeven moesten nog gecontroleerd worden en hij wilde dat liever samen doen. De kunstenaar kon dwingend zijn, dat had ik al diverse malen mogen ondervinden. Er zat voor mij niets anders op dan me drie dagen vrij te maken en op het vliegtuig naar Menorca te stappen. Geen straf, dat besepte ik ook wel. Mijn witte wintervelletje kon best een kleurtje gebruiken. Een werkvakantie, zo moest ik het maar zien, maar wel met een opdrachtgever die op z'n zachtst gezegd nogal wat noten op zijn zang had. Een kunstenaar. Prachtige schilderijen en beelden, maar ook een control freak van de eerste orde. In dat laatste voelden wij elkaar fantastisch aan.

Zijn tentoonstelling moest perfect, mijn teksten moesten zijn werk versterken, uitleggen en duiden.

Wekenlang gingen via de mail de teksten over en weer, de foto's van zijn schilderijen, zijn wondermooie beelden. Ondanks het uitgebreide contact had ik geen enkel beeld bij de kunstenaar zelf. Een persoonlijke noot werd nooit aan de mails toegevoegd. Natuurlijk had ik een uitgebreide research naar hem gedaan, foto's van zijn werk voldoende, maar geen enkel interview, geen Facebook, geen LinkedIn, niets... Ik tastte volledig in het duister.

En nu moest ik bij hem logeren en dat op een toon die geen tegenspraak duldde. Het maakte me zenuwachtig, maar ook nieuwsgierig. Met pijn in mijn buik stapte ik op een extreem vroege, druilerige dinsdagmorgen op het vliegtuig. Spijkerbroek, trui en gympen aan, mijn koffer vol zomerjurkjes, hakjes en natuurlijk de onvermijdelijke bikini. Het hotel geannuleerd, op naar de onbekende gastheer.

Het vliegveld van Menorca was klam en benauwd. Hij zou me komen ophalen. In de hal gingen mijn ogen speurend langs de mensen. Achterin de aankomsthal stond hij ijzig kalm, geleund tegen de muur,

te wachten. Mijn hart sprong even omhoog, donker zwart haar, brede schouders, blauwe onderzoekende ogen, gespierde benen. De man was uitgesproken knap. Beheerst liep hij naar me toe, nam me van top tot teen op. Ik stak mijn hand uit, om me voor het eerst in persoon voor te stellen, maar deze negeerde hij.

‘Loop mee. Straks in de haciënda trek je als eerste die belachelijke gymmen uit.’

Waaaaat! Ik dacht even dat ik het verkeerd hoorde? Mijn geweldige Allstars! Ik voelde me tot op het bot beledigd. Wat dacht ie wel, de arrogante eikel.

Ik zette mijn zonnebril op. Daarachter schoten mijn ogen vuur. Ik moest rustig blijven, tenslotte was hij wel de klant.

In de auto leek hij iets te ontdooien. Stelde wat vragen over de reis, vertelde over de vormgeving van de brochure en wilde graag nog over een paar zaken mijn advies.

Tegen de kustlijn stond een prachtige Spaanse haciënda. Een terracotta kleurige villa met een grote verzorgde tuin aan de voorkant. Het grote elektrische hek ging automatisch open. Geoefend stuurde hij de auto langs de nauwe oprit. De achtertuin was zo mogelijk nog mooier, uitzicht op zee, een zwembad en een klein gastenverblijf. Dat laatste mijn domein. Hij laadde mijn koffer uit en gebaarde me hem te volgen. Mijn logeeradres voor de komende dagen was een studio, een kleine pantry, ruime slaapkamer en een prachtige badkamer.

‘Je kamer. Ik hoop dat het je bevalt. Ik geef je even de tijd om je op te frissen. Ik wil je graag over een uur in mijn atelier zien. Dan toon ik je mijn werk en dan gaan we met de laatste zaken voor de brochure aan de slag.’

Hij wachtte niet op mijn antwoord en liep de studio uit.

Op mijn gemak pakte ik mijn koffer uit. Hing zorgvuldig mijn jurkjes in de kast. Geen gymmen dus straks. Ik liep nog een beetje boos na te pruttelen van het ‘bevel’.

Opgefrist na een douche, in mijn lavendelblauwe jurk en ja, zonder gymmen, maar op hakken liep ik naar de grote villa. Mijn laptop on-

der mijn arm. Ik klopte voor de vorm op de deur van zijn werkkamer die uitzicht had op het zwembad. Hij wenkte me naar binnen en bekeek me van top tot teen.

‘Beter.’

Hij gebaarde me te zitten.

Bijna drie uur lang zaten we gebogen over de drukproeven. We schootten er doorheen. Als we in dit tempo door zouden gaan hadden we nog maar een paar uurtjes nodig. Dat betekende voor mij echt een beetje vakantie.

‘We stoppen. Het is half drie. Genoeg geweest voor vandaag. Je was vroeg op. We gaan siësta houden.’

Dat liet ik me geen tweemaal zeggen. Ik liep terug naar het gastenverblijf en trok snel mijn bikini aan. Bij terugkomst stond er op de salontafel bij de loungestoelen langs het zwembad, een dienblad met kleine hapjes en witte wijn in de koeler. De kunstenaar zat in een stoel. Zijn ogen gleden langs mijn lichaam en trokken zich tot spleetjes. Hij verschoof een paar keer. Had ik hem in een ongemakkelijke positie gebracht door mijn bikini aan te trekken? Hij kuchte. Even leek hij moed te verzamelen.

‘Chris, ik ben blij dat je er bent. Ik werk fijn met je, maar ik denk dat we het nog fijner kunnen hebben. Ik vind dit een moeilijke vraag om te stellen, maar wil jij de komende dagen de mijne zijn. Dan bedoel ik ook volledig de mijne. Mijn opdracht is jouw bevel. Je spreekt niet tegen, je doet wat je wordt gezegd. Doe je dat niet dan zal ik je straffen. Wat ik ga doen, gaat ver. Wellicht heb je zelfs geen ervaring hiermee, maar ik wil je graag leren het opperste genot te ontdekken en ik voel aan dat jij hier open voor staat. Ik laat je ervaren dat de grens tussen pijn en genot een dunne is.’

Waar kwam deze vraag opeens vandaan? Jemig, dat moest ik even tot me door laten dringen. Ik nam een slok wijn, te snel en verslikte me bijna. Mijn gevoel schreeuwde ja, maar mijn verstand zei nee. Wat moest ik doen?

‘Kom, eet wat. Ik verwacht niet binnen een seconde een antwoord.’

Zwijgend dronken we onze wijn en deden ons te goed aan de heer-

lijke tapas. Na tien minuten nam de kunstenaar opnieuw het woord. 'Chris, ik wil dat je je uitkleedt en voor me zwemt. Ik wil je tekenen. Niets zo mooi als een vrouw in het water. De deining van de borsten door de golfslag, het bewegen van de spieren onder de huid. Zwem voor me.'

Zijn ogen stonden vriendelijk. Waarom vertrouwde ik deze man terwijl ik hem amper kende. Was het de grootsheid van zijn werk, de liefde waarmee hij erover sprak. Ik kleepte me uit met een bonkend hart. Hij keek toe. Even speelde mijn onzekerheid op, was ik wel mooi genoeg voor de kunstenaar die niets anders dan schoonheid kende in zijn leven.

Ik dook het water in en zwom. Aan de kant van het water zat hij te schetsen. Hij werkte snel. Na twintig minuten vond ik het mooi geweest. Ik zwom naar het trapje en klom het bad uit. Drijfnat liep ik naar hem toe. Hij stond op, stak zijn hand uit.

'Meekomen.'

Met mijn hand in de zijne volgde ik hem het huis in. Ik liet een spoor van water achter op de plavuizen. Hij nam me mee naar de badkamer, draaide de douche open tot de straal warm was en zette me eronder.

'Hier op de hacienda wil ik dat je naakt bent, Chris. Alleen als we aan het werk zijn mag je een overhemd van mij aan. Als ik je mee neem naar buiten, dan draag je een jurkje, je hakjes, maar geen slipje.'

Het zweet brak me uit. Waar was ik aan begonnen, maar mijn nieuwsgierigheid was té groot. Ik wilde dit meemaken.

'Droog je af, Chris. Borstel je haren en loop met me mee.'

Hij nam me mee naar zijn atelier en ging op een stoel zitten.

'Kom over mijn schoot liggen, Chris. Billen omhoog. Ik zal je laten voelen wat het is om straf te krijgen als je me ongehoorzaam bent. Ik ga je ook laten ervaren hoe het voelt als je deze dagen de mijne wordt.'

Mijn hart klopte in mijn borst, maar de wijn maakte me roekelozer dan ik was. Ik ging op zijn schoot liggen.

'Ik ga je tien klappen geven. Dan hou ik even rust en krijg je er weer tien.'

De eerste klap was ongenadig hard. Ik voelde mijn billen gloeien. De klap trilde na in mijn kut en ik voelde mijn clitoris kloppen. Hij

voerde het tempo van de slagen op, elke keer raakte hij een andere plek. Na tien keer begon hij me zachtjes te strelen. Over mijn billen, langs mijn bilnaad. Voorzichtig duwde hij zijn vinger in mijn kut. Genot overspoelde me.

‘Je bent nat. Geil. Ik dacht wel dat je hier van zou genieten.’

Weer tien slagen. Mijn al, ongetwijfeld rode, billen kregen het zwaar te verduren. Ik moest me goed ontspannen om de klappen en de pijn op te vangen. Ik lag licht te hijgen op zijn schoot, pijn en opwinding. In mijn ogen welden tranen op. Ik kon niet verklaren waarom. Schaamte omdat ik het fijn vond om geslagen te worden. Nijd omdat ik de controle uit handen had gegeven. Wat was dit. Waarom reageerde ik zo?

Ik bleef op zijn schoot liggen, liet me strelen en zijn handen mijn lichaam verkennen. Ik wilde meer, zo opgewonden.

‘Chris, ga daar op het matras op de grond liggen. Op handen en knieën. Hoofd naar beneden. Hij knielde achter me en stak zijn stijf geworden pik in me. Ik brandde van binnen en hij voelde het.

‘Maak jezelf klaar, Chris gebruik je handen. Geef aan wanneer je komt, dan zal ik zeggen of je mag. Er was maar weinig voor nodig. De streling van mijn clitoris, zijn gezwollen pik in me. Ik schreeuwde het bijna uit: ik kom.

‘Laat je gaan. Maak jezelf klaar.’

Golven overspoelden me. De kunstenaar trok zich terug uit me. Kwam achter me liggen en sloeg een arm om me heen.

‘Blijf maar even liggen.’

Samen lagen we een kwartier te doezelen. Toen pakte hij mijn hand, trok me omhoog.

‘Vandaag ga je lekker genieten van de zon, lezen, slapen. Om zeven uur haal ik je op. We gaan uit eten. Je blauwe jurkje en je hakken zijn voldoende. Ik wil geen slip zien. Ik wil ook dat je straks tijdens het eten toegankelijk voor me bent.

Ik eis een volledige toegankelijkheid van je lichaam. Al je lichaamsopeningen horen mij toe. Je mond, je kut en vanaf morgen ook je kont.

Ik slikte, anale seks. Mijn ervaring was niet groot. Hij zag mijn on-

zekerheid. Hij liep van me weg. Opende een lade en haalde daar een middelgrote buttplug uit.

‘Morgen sta je om acht uur op. Je gaat douchen en na de douche breng je deze in. Pas om tien uur wil ik je op mijn atelier zien. Tussen acht en tien gaat de plug er niet uit. Je weet dat je straf krijgt als je het wel doet. Vertrouw me. Ik weet wat ik doe. Ga de zon in nu, ontspan. Ik haal je straks op.’

Hij begeleidde me naar de deur. Gaf me een zoen en sloot de deur. De vakantie die mijn leven zou veranderen, was begonnen.